

Το φρικιαστικό ντοκιμαντέρ που έκανε τα

Signal 30

«Οπλισμένος», λοιπόν, με έναν ασύρματο της αστυνομίας και μια φορητή φωτογραφική μηχανή, ο ερασιτέχνης φωτογράφος ξεκίνησε την αναζήτηση ατυχημάτων. Η πρώτη του ταινία που ονομάζεται Signal 30 διαρκεί 28 λεπτά και αλλάζει τελείως την αντίληψη του κοινού για την ασφάλεια των αυτοκινήτων.

Την περίοδο εκείνη, δηλαδή μόλις 15-20 χρόνια μετά από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, και σε προσπάθεια ανασυγκρότησης του, το αμερικάνικο κράτος με την εκπαίδευση που προσέφερε ωθούσε τους νέους προς την σωστή κατεύθυνση όσον αφορά θέματα όπως υγιεινή, τα ήθη, τις σχέσεις με τους γονείς, τη φιλία και το σεξ. Η τεχνική όμως που χρησιμοποιήθηκε για τη βελτίωση της συμπεριφοράς των οδηγών ήταν αυτή του εκφοβισμού, τεχνική βγαλμένη από βιβλίο του αμερικάνικου στρατού.

Είναι αλήθεια παρόλο που η δεκαετία του 1950 ήταν η χρυσή δεκαετία της εκπαίδευσης μέσω του κινηματογράφου. Δημιουργήθηκαν λίγες και ήπιες ταινίες οι οποίες αφορούν την ασφαλή οδήγηση ενώ η πιο αξιοσημείωτη ήταν αυτή με τον τίτλο «Last Date», του 1950.

Ήταν, όμως, μια καναδική ταινία του 1958 που ονομαζόταν «Safety or Slaughter», δηλαδή «ασφάλεια ή σφαγή», η οποία θεωρείται ευρέως ως η πρώτη εκπαιδευτική ταινία και η οποία κάνει χρήση πραγματικών πλάνων από σκηνές ατυχημάτων. Αλλά η ταινία του Γουέϊμαν η οποία ενέπνευσε και δύο sequel, τα Mechanized Death και Wheels of Tragedy του 1961 και του 1963 αντίστοιχα, είναι ίσως η σημαντικότερη στο είδος της.

Οι συγκεκριμένες ταινίες είναι γεγονός πως περιείχαν πολύ σκληρές σκηνές, όπως για παράδειγμα νεκρούς ανθρώπους, ακρωτηριασμούς, σοβαρούς τραυματισμούς, οι οποίες προέρχονταν από πραγματικά ατυχήματα.

Είναι γεγονός πως η δεκαετία του 1960 στην Αμερική ήταν πολύ ...αιματοβαμμένη, όσον αφορά τα αυτοκινητιστικά ατυχήματα. Ίσως να έφταιγε το γεγονός πως οι μεγάλοι V8 κινητήρες είχαν γίνει κτήμα σχεδόν όλων των Αμερικανών, και κατ' επέκταση οι υψηλές ταχύτητες. Έτσι ο Γουέϊμαν είχε αρκετό υλικό για να δουλέψει.

Το 1965 ο Αμερικάνος πολιτικός ακτιβιστής Ράλφ Νάιντερ δημοσίευσε ένα βιβλίο με τίτλο «Unsafe at Any Speed» το οποίο έχει ως θέμα την εκ προθέσεως έλλειψη ασφάλειας των αυτοκινήτων. Μάλιστα το βιβλίο αυτό περιελάμβανε ένα ολόκληρο κεφάλαιο στο οποίο υπογράμμιζε πως το μοντέλο Corvair της Chevrolet ήταν ένα από τα χειρότερα αυτοκίνητα της αμερικανικής αυτοκινητοβιομηχανίας της εποχής εκείνης όσον αφορά την ασφάλεια των επιβατών. Το βιβλίο αυτό προκάλεσε σάλο στο Ντιτρόιτ (εκεί χτυπά δυνατά η καρδιά της αμερικανικής αυτοκινητοβιομηχανίας) αλλά παρόλα αυτά το αναγνωστικό κοινό ήταν μικρό σε σύγκριση με τα άτομα που κατείχαν άδεια οδήγησης εκείνη την εποχή. Παράλληλα, ήταν πολλοί εκείνοι που υποστήριξαν πως η άποψη του ήταν καθαρά ακαδημαϊκή. Το συμπέρασμα πως η ταινία Signal 30, αλλά και οι μετέπειτα παρόμοιες ταινίες, επηρέασαν άμεσα στην εισαγωγή χαρακτηριστικών ασφαλείας στα αυτοκίνητα, ίσως είναι λίγο τραβηγμένο. Αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία πως μερικές από τις σημαντικές προόδους ασφαλείας ήρθαν την περίοδο ακμής του συγκεκριμένου φιλμ όπως, τα πρώτα έστω και υποτυπώδη κρας τεστ, η καθιέρωση των ζωνών ασφαλείας κλπ.

Τέλος, στο ντοκιμαντέρ του 2003 “Hell’s Highway: The True Story of Highway Safety Films” ο τότε αρχηγός της αστυνομίας της κοινότητας Μάνσφιλντ του Οχάιο -πρόκειται για την γενέτειρα του Ρίτσαρντ Γουέϊμαν-, ο Τζον Μπάτλερ, εκθείασε το ντοκιμαντέρ «Signal 30» υποστηρίζοντας πως έσωσε χιλιάδες ζωές. Μάλιστα δήλωσε πως χάρη στον συγκεκριμένο άνθρωπο πέρασε νόμος στο Κογκρέσο που αφορά την ζώνη ασφαλείας.

Με λίγα λόγια όταν σήμερα κάποιος φοράει την ζώνη ασφαλείας αυτό οφείλεται στον Ρίτσαρντ Γουέϊμαν.

Πηγή: offsite.com.cy